

Happy Father's day

Ngài vẫn còn đây trong hơi thở

Cư sĩ Liên Hoa

Trong hui quạnh của mỗi ngày, ta từng bắt gặp những vọng tưởng lẩn xấn xuất hiện. Có các pháp là cả mây trời xanh ngắt, có từng nụ hoa vừa chớm nở, có những tấm lòng hy hiến đi vào cuộc đời. ? Đã bao lần, ta chợt thấy vô thường hiển hiện như những lớp phủ vân xa vắng. Có lúc bắt được một niềm mơ, như sương

rơi buổi sáng khi mặt trời ló dạng, làm sương tan hoà trong vũ trụ. Các pháp đó vẫn muôn đời còn có mặt hay bị hủy hoại, hoặc biến thiên trong những nhân duyên sinh diệt, cái này vừa có, cái kia hoại diệt hay cái này vừa có mặt, cái kia theo cùng núp bóng, để cùng nhau hiện hữu.

Tìm Lăng Nghiêm để thấy rõ Chân tâm, chèo thuyền Bát Nhã để nhận chân phương trời Không Tướng, vào Hoa Nghiêm để nhận thức tường tận rằng vũ trụ, các pháp cùng nhau hiện hữu.. đó là lý tưởng kỳ diệu, tuyệt đẹp của đạo Phật đang hiển cho con người, cho muôn loài.

Lá vẫn còn xanh, mây vẫn còn rong chơi, gió vẫn còn lay động cả vũ trụ, để vũ trụ hiện hữu nguyên hình thật đẹp. Nói vô thường để không bám vào sanh diệt, tìm biến đổi để nhận chân được các pháp thường trụ, và mầu nhiệm thay! Pháp thân của Phật Tỳ-lô-giá-na vẫn tràn đầy trong từng hạt vi trần. Nếu không có tấm lòng của đại bi, đại trí, bao dung, đại nguyện để nuôi dưỡng các pháp trong trái tim của bà mẹ, cõi lòng bao dung hy hiến của người cha, của Pháp thân ... thì vũ trụ trở nên tịch tịch, bất động.

Hoa tự ngàn xưa vẫn nở, dù hình bóng đã không còn, nhưng nơi nào là chẳng có hoa xuất hiện. Mỗi hạt cát, mỗi dòng sông, mỗi cơn gió bụi, mỗi góc cạnh của muôn pháp, một một niệm khổ đau hay hạnh phúc của cuộc đời... có nơi nào là không có sự hiện hữu của Pháp thân, của Ngài- *Đấng Cha lành*, người đã đang và sẽ đi đồng hành với muôn loài, muôn pháp... bằng tấm lòng ban vui, cứu khổ, chỉ về hướng nẻo của tâm, trong mỗi một hơi thở, mỗi một niệm và trong sự im lặng vô biên...

Hồ trong,
nước tịnh
thấy lòng
đáy sâu
thấy trong hạt cát nhiệm mầu
nở hoa sen báu cùng đường mười phương

ồ sao các cõi tỏ tường
pháp thân thường trú
muôn phương không cùng
giờ trong hơi thở vô kỳ
tâm không
còn đủ chân thân sớm ngày

ta đi giữ sạch vô thường
cho lòng vẫn nở nụ cười thơ ngây
bao nhiêu phiền não vỡ dòn
chân thường còn mãi
bước chân nhịp nhàng

dấu xưa bỏ mất lối về
pháp thân đâu ở phương nào, vẫn vương
lặng yên rời bỏ nắng sương
nào phiền cũng một giấc nồng mộng mơ.....

Một phút giây xúc động
Ngày 21.06.2009